

MANIFEST 25N DONES DE CORNUDELLA

Alguns mitjans parlen del 25 de novembre com la celebració del dia mundial per l'eliminació de les violències envers les dones. Però no celebrem res. No és un dia festiu, és un dia de protesta, de reivindicació. Ja n'estem fartes i diem prou! S'ha acabat!! #SeAcabó

Violència és qualsevol acte o omisió que malmet la integritat física, sexual i/o emocional de les persones. I les dones la pateixen diàriament, a tots els nivells, en totes les seves formes, amb major o menor intensitat. Les dones seguim sent silenciades, invisibilitzades, oprimides, violentades amb els micro masclismes, seguim patint abusos laborals, socials i sexuals, som violades i som assassinades pel fet de ser dones.

La discriminació salarial, l'exclusió de determinats llocs de feina, la precarització de determinades professions feminitzades: és violència laboral.

El repartiment desigual de les tasques domèstiques, fer mal a les criatures per fer mal a la mare, la càrrega mental de les logístiques familiars, el no reconeixement del mèrit esportiu, artístic, científic o en qualsevol àmbit: és violència social.

La no investigació de malalties que afecten a les dones, l'exclusió de les dones en molts estudis prenent com a model humà el masculí, la psiquiatrització, el retard diagnòstic en malalties cardíco-vasculars, la deshumanització dels processos que ens pertanyen com la menstruació, la menopausa o el part: és violència sanitària.

La sexualització en nenes, els petons i tocaments no consentits, la pedofília, l'exposició a la violació, la por a caminar sola: és violència sexual.

El posar en dubte la dona agredida, la doble victimització, la criminalització amb allò de «alguna cosa haurà fet» o «no s'ha resistit prou»: és violència institucional.

Les polítiques amb visió de gènere son imprescindibles per assolir la igualtat i la equitat. El feminisme eficaç ha de lluitar contra l'homofòbia, la explotació de classe, raça i gènere, el capitalisme i l'imperialisme.

La lluita contra la violència envers les dones ha de ser una lluita col·lectiva que necessita de tota la societat. Cal trencar el silenci, no callar-nos, fer-nos costat: protesta i sororitat a tots els àmbits. Perquè les violències masclistes no són un fet aïllat ni privat, ni són un problema de les dones: les violències masclistes són un mal universal, són la claveguera de la societat, una vulneració de drets humans i el principal problema de seguretat pública a dia d'avui.

Però no avançarem sense una educació, per a tothom, basada en el respecte, en el reconeixement de la diversitat, que qüestionari activament l'estructura patriarcal que afecta a dones i no oblidi, també, als homes. Deixem de posar l'èmfasi en ensenyar a les nenes a protegir-se, a no anar soles pels carrers, a tenir por i ensenyem als nens a respectar, a no abusar, a no violar.

Volem que Cornudella de Montsant prengui consciència de la importància de l'eliminació de les violències envers les dones per avançar cap a un model social més just, més equitatiu, més igualitari.

Volem un territori lliure de masclismes on es vetlli per una educació que ensenyi a respectar el dret a la diferència.

Agraïdes a les dones que van lluitar abans que nosaltres per poder gaudir avui dels nostres drets, seguirem alçant la veu fins que totes siguem lliures: la gota ha fet vessar el got i diem prou! S'ha acabat!!!